

сбирка“ (1883 година) „Периодическо Списание“, „Деница“, „Мисъл“ и пр.

Савва Живковъ Дацовъ е роденъ на 7 Януарий 1857 г. въ Зайчаръ отъ Българи родители, които живѣятъ въ тоя Български градецъ отъ прѣди 1829 г., когато е билъ отцѣпенъ отъ Видинскій Санджакъ и даденъ на Сърбия. Училъ се въ първоначалното и реално училище въ родния си градъ и напуснѣлъ туй училище, защото баща му нѣмалъ срѣдства да го поддържа. Но скоро той напуснѣлъ Зайчаръ и постѣпилъ въ Неготинската гимназия, като за прѣхраната си послужвалъ въ частни домове, обаче лошия климатъ и оскудността въ живота, разстроили здравieto му, та билъ принуденъ да се прости и съ тази гимназия. Слѣдъ това Дацовъ станѣлъ писаръ въ с. Любница, при Зайчаръ, гдѣто, слѣдъ напущанieto реалното училище, сѣщо билъ тагѣвъ. Отъ тамъ билъ назначенъ за практикантъ въ Окр. Сѣдъ въ Неготинъ, а сетнѣ въ Зайчаръ, което напуснѣлъ та приелъ прѣдложената му длѣжностъ: дѣловодителъ на Зайчарската община, гдѣто го сварили и войнитѣ отъ 1876 и 1877/78 г., въ които е взелъ доброволно участие. При испразнуването Видинъ отъ Турцитѣ, въ началото на 1878 год., Дацовъ дошѣлъ и се установилъ въ тоя градъ, гдѣто окупационното Русско управление го е назначило Смотрителъ Губернской Тюрмы. Сетнѣ той билъ назначенъ Помощникъ Губернскаго Казначейства, слѣдъ това Секретаръ въ Митницата въ Видинъ, а послѣ въ Руссе (1880/81 година), отъ тамъ докладчикъ въ Върховната Сметна Палата въ София, а сега е чиновникъ въ Българската Народна Банка. Въ всичкитѣ тѣзи служби той е служилъ непрѣкъснато. Бивалъ е назначаванъ въ комиссии, съставлявани въ първо врѣме отъ Централното Управление за устройството на митницитѣ и за които е писвалъ разни статии изъ мѣстнитѣ вѣстници. По мимо държавната служба въ София, на Дацова е била повѣрена и длѣжността на помощникъ дѣловодителя въ Книжовното Дружество, която изпълнявалъ отъ 1884 до 1888 год. Въ послѣдната Сръбско-Българска война той е билъ назначенъ съ указъ за членъ на продоволственната комиссия въ Сливница. Той е написалъ и прѣвелъ: 1-во *Байрактаръ Бояна*, разказъ изъ Херцеговското въстание, прѣводъ, Руссе, 1881 година; 2-ро *Зайчаръ и неговото население*, София, 1884 година; 3-то *Черницитѣ и ко-*